

konj in 50.000.000 patron, da jo bil tekom 6 mesecev že nešteto krat od treh strani obkoljen ter je vedno pričakovati, da se uda; njegovi Buri umirajo neprenehoma od gladi in so brez poguma. Devet je bil že dvakrat ubit in trikrat ranjen. Na svojem begu je izgubil več živil, kakor jih more vsa angleška armada pojesti v treh letih, ter da je pretekel distanco, ki je dvakrat tako velika kakor je ekvator.

Velik požar. Iz Revala poročajo, da je tovarna „Dvigatelj“, ki izdeluje vagone, večinoma zgorela. Škode je za 850.000 rubljev. Zgorelo je popolnoma 7 oseb, 4 pa še pogrešajo.

Nesreča v cerkvi. V Sagu na Ogrskem se je v cerkvi vnela neka preproga, in ogenj se je prijel tudi obleke blizu klečočih deklice. Več deklet ji je hitelo na pomoč, a tudi njihove obleke so se vnele. Troje deklet je radi opeklín umrlo še tistega dne. Osem drugih deklet in dvoje fantov pa se je močno opeklo.

Volkovi na Ogrskem so na zimo jako siloviti. Neka ženska Drohar iz Belesa je šla po glavni cesti domov. A volkovi so jo napadli in požrli. Ogrski lovci so pač izredno — slabi!

Razne stvari.

Doktor Ploj in pretepanje pri Sv. Lovrencu.

Lažnjiva lista „Slovenski Gospodar“ in „Domovina“ prinesla sta popolnoma napačna poročila o sv. lovrenškem shodu in mi pridemo torej na to stvar še enkrat nazaj. Pred vsem konstatiramo (potrdimo), da je gospod hofrat Ploj sklical shod in da je imel kot sklicatelj pravočasno v zborovalni sobi nastopiti in bi po besedah postave kakor po pravilih politične morale odgovornost za sledeče točke nositi mogel:

1. Da se vstop samo volilcem četrte kurije dopusti.
2. Da bi pričujoči volilci in volilni možje, katere je vendar dr. Ploj povabil, tudi nezadržano se shoda udeležiti smeli.
3. Da bi bil shod po pravilnem redu osnovan. Ako se hofrat sklicuje na dejanje, da se je shod „mirno in dostojno“ zvršil, tako k temu radi pritrdimo. Tako dolgo, dokler je dr. Ploj s svojimi pristaši sam bil, ni pustil nikogar napadati in ven metati. To plemenito ravnanje pa mu ne bode nikdo previsoko štel. Ako pa Ploj trdi, da je ob pol treh samo 40 oseb „večinoma nevolilcev“ v sobi bilo, je to ravno tako prosta iznajdba, kakor trditev, da sta bila eden volilni mož in občinski predstojnik do krvavega tepena in vstop volilcem v sobo zabranjen. Res je, da se je samo eno osebo iz sobe odstranilo, ker ni tam imela kaj iskati. To je bil pisac g. dr. Horvat-a, kateri je z dvema tovarišema že dopoldne tam pohajal. Od obeh „pekovskih“ pomočnikov“, katera naj bi čast Ploj-eve stranke rešila, je eden bivši pekovski pomočnik, ali posestnik in občinski odbornik na Ptujski Gori, drugi pa volilec iz Brega. Vsekakor bili so na shodu tudi nevolilci ali oni so prišli šele v družbi dr. Ploj-a. To so bili kmečki fantje iz Sv. Lovrenca, pisaci iz Ptuja, dr. Brumen in dr. Horvat. In hofrat Ploj kot postave poznajoči mož je gotovo

vedeti mogel, da vse tu navedene osebe pri shodu nimajo nič opraviti. Vkljub temu je on za pisace do Sv. Lovrenca plačal voz, druge gospode pa v Jurca-tovem lovskem vozu sam tje vodil. Očividno naj bi trditev, da so nevolilci prisotni bili, kot oproščenje za živinsko venmetanje služila, ali ta švindel spodleti sramotno. Mi potrjujemo resnici na ljubo, da se je z volilci in volnimi možmi iz Brega po živinsko ravnalo, med tem, ko se je prisotne nevolilce pri miru se shoda udeležiti pustilo. Prvi, kateri je bil napaden, bil je gospod Wisenjaka in drugi pa gospod Zadravec. Nobeden teh gospodov ni najmanjše sile povzročil, ali ona dva sta rezka govornika in zato ju je pustil hofrat Ploj ven spraviti. Da sta hofrat Ploj in g. Brenčič denarje delila, zato stojijo nam priče na razpolago. Dalje je dokazano, da so se na vse strani razpošiljali posli, da bi ljudi skupaj strobili. In ko se je hofrat v farovžu nahajal, bil je šele v pravi družbi. Ko se je Brežane pretepalo, stali so štirje duhovni pred gostilno in prepevali in poznej založil je nek duhoven enemu kmetu zaušnico in drug božji služabnik opljuval je nekega kmeta. Vsa ta junatstva zgodila so se pod ščitom aktivnega ces. kr. hofrata. Gospod Ploj, kateri se kaže o vsaki stvari tako dobro podučén, ne ve seveda od vsega tega prav nič, on tudi ne ve, da so bile tudi po shodu dve osebi ranjeni in da se je celo še drugi dan pretepalo.

Iz Miklavčevega na Koroškem. Vender so se tudi našim kmetom na Koroškem začele oči odpirati, da vidijo po kateri strani se jim koža čez ušesa vleče. Nekateri so tudi do prepričanja prišli, da niso volili tistih volilnih mož in cerkvenih ključarjev, katere so jim neki gospodje na volilne listeke zapisali. Zakaj so jih pa zapisali? Zato da bi jih lažje v svojih pesteh imeli, kakor je to pri zadrugi v Sinčavasi skoz katero bo kmalu več kmetov na beraško palico prišlo. Da napredujemo, imamo se tudi veliko zahvaliti listu „Štajercu“ kateri že sedaj v prav velikem številu tudi na Koroško zahaja. Ta list začel je šele nam kmetom oči odpirati. Zatorej dragi kmetje, naročujte se na „Štajerca“, pa ne samo za prebirati in za kratek čas, temveč da boste pametnejši postali in se ne boste dali več v tiste zvijačne zanjke loviti, kakor do sedaj. Ne verjemi več tistim „boljšim ljudem“. Če si ti sam ne boš pomagal, ti tvoji zapeljivci tudi pomagali ne bodo, pač pa te še globeje v tvojo revščino pahnili. Kmet pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!

J. F.

Iz Konjic. Neki mož in žena, ki sta k furežu pripravljala in že skoraj vse gotovo imela, šla sta na to še v trg nekaj malenkosti dokupit. Ko sta tudi to opravila, se vrneta domu. Med potjo prideta do nekega kmeta, kateri ju je k sebi povabil. Mož je ostal pri kmetu, žena pa je šla s svojimi nakupljenimi rečmi domov. Ker moža le dolgo ni bilo domov, šla ga je žena iskat. Ko pride mož domov, udarila je žena svojega moža z neko palico, kar pa ravno ni sile bilo, mož jo pa prime in jo pehne s čevljem tako nesrečno, da ji je odtekla kri. V dveh urah bila je žena zdrava in mrtva. Umorjenih bilo je dvoje

ženskih oseb, ker uboga ženska ni imela več kot osem dni do svojega poroda. — Moža so odgnali žandarmi, mlado ženo pa so djali na pare.

Od Sv. Lenarta pri Veliki nedelji. Dragi „Štajero“! Že pol leta te dobivam in si mi vsikdar prišel v roke, samo dne 30. minolega meseca mi nisi prišel novega leta voščit; pač pa sem zvedel, da je neki jako visoki gospod Johan Veselič čital iz mojega „Štajerca“ voščilo za novo leto. Ja, kje pa ga je le dobil? Dobil ali izmuznil ga je pismonoši N. H. v štacuni J. Petek-a. Zatorej Vas opominjam dragi gospod Veselič, da sem jaz predaleč od Vas, da bi midva oba iz mojega „Štajerca“ čitati zamogla. Pismonoša pa tudi opozarjam, naj pazi na svojo taniestro, kadar bo šla iz pošte. J. Ritonia.

Razglas. Na podlagi postave z dne 3. oktobra 1891. l., drž. zak. štev. 150, ozir. z dne 28. marca 1892. l., drž. zak. štev. 61 in ministerskega ukaza z dne 29. marca 1892. l., štev. 62, delila se bodo po posetnikom, kojim je uničila vinograde (gorice) trtna uš, v svrhu poprave (novega nasada) teh vinogradov brezobrestnega posojila iz državnih in deželnih sredstev (zakladov.) Prošnje za ta posojila vložiti je pri predstojništvu one občine, v katerej se nahaja uničeni vinograd najkasneje do 1. februarja 1901. Pozneje oddane prošnje zavrnilo se bodo kot prepozno vložene. Dotični potrebni obrazci (vzorci) dobivajo se pri občinskem uradu, ali pa pri ces. kr. okrajnem glavarstvu.

Oddaja gozdnih drevesc. V svrhu pogozdovanja oddajo se od državnega gozdnega vrta v Celju eden milijon različne vrste iglastih drevesc in sicer velja: 100 komadov 3letnih smrek K 4 —, 1000 komadov 2letnih mecesnov K 4 —, 1000 komadov 2letnih belih borov K 3 —, 1000 komadov 2letnih črnih borov K 3 —. Prijave za dobavo rečenih gozdnih drevesc sprejemata c. kr. gozdarsko nadzorstvo v Celju, c. kr. gozdarsko nadzorstvo v Gradcu in sicer za pomladno pogozdovanje do 30. januarija, za jesensko pogozdovanje do 15. septembra vsakega leta. — Neimovitnim gozdnim lastnikom oddajajo se drevesa brezplačno to je; povrniti se morajo le stroški za izkapanje, zavitek in prevoznjo. Na kolka prostih prošnjah neimovitih lastnikov mora občinski odbor izrečno potrditi njih neimovitost. Natanko naj se napovedo število in vrsta zahtevanih drevesc, naslov prošnjika (pošta) ali železnična postaja, kamor se drevesca naj pošljejo.

Gospodarske stvari.

Zimske rigolanje in spomladanska saditev. Letos je bila za rigolanje ugodna jesen in kakor kaže, utegne tudi zima tako ugodna ostati. Vsled tega je upati, da si pridni vinogradniki do prihodnje pomladi mnogo starih in uničenih vinogradov popravijo za nove nasadbe. Za nasaditev teh na novo prerigolanih parcel se bode botrebovalo veliko podlog in cepljenk, in potrebno je, da se sajenje izvrši v pravem času; zato si umen vinogradnik dovoljno množino trt omisli v pravem

casu. Vas kmet, posebno pa vinogradnik, ima ne posebno hvalevredno navado, da vsak naročbo odlaga z običajnim „bom že“, in tako preidejo dnevi, preidejo tedni, ko pa pride čas saditve, škropljenja, žvepljenja, setve itd. nima ničesar pri rokah. Komaj pa te reči v naglici naroči, jih že hoče imeti, in tako se večkrat pripeti, da mora isto blago mnogo dražje plačati kakor bi ga bil plačal pred par tedni, in čestokrat se tudi pripeti, da sploh nič več ne dobi, ali pa izbirek. Kako neprijetno je posebno za vinogradnika, če pride v tak položaj. Ali ni škoda, če ostane z velikim trudom zrigolana parcela nezasajena? Eno leto veliko izda. Še slabše je pa, če se vinograd zasaadi s samimi izmečki. S takim vinogradom ne bode nikoli nič prida; na to smo vinogradnike že opetovano opozarjali in bi bila tu vsaka nadaljna beseda odveč. Res je, da je naš revni vinogradnik vedno v denarnih stiskah in da se le težko odloči, da bi kaj kupil, toda kar mora biti, si mora omisliti. Saj ta revni položaj našega vinogradnika poznata dežela in država, in zato mu gresta kolikor mogoče v vsem na roko na ta način, da dajeta posojila, da ustanavljata matičnjake, trtnice, kjer se vzgajajo cepljenke itd. Dolžnost naših vinogradnikov toraj je, da se za to naklonjenost pokažejo hvaležne. Kakor znano, je dežela pred par leti ustanovila več velikih trtnic, z namenom, da se v njih vzgajajo cepljenke in se oddajo štajerskim vinogradnikom po kolikor mogoče nizki ceni. V ta namen daje dežela vsako leto veliko denarno podporo. Če prav se te cepljenke oddajo pod pridevalno ceno, se je vendar dosedaj kljubu pravočasnemu razglasu zglasilo le malo prošnikov zanje. Zato danes opozarjamo vinogradnike posebno na razglas ter prosimo, naj se vinogradniki pravočasno zdramijo, da se ne bodo spomladi kesali. Saj kdor trte sedaj naroči, jih tako plača šele ob sprejemu, t. j. spomladi. Če bi mu pa trte utegnile ostajati, če bi namreč ne zrigolal toliko, za kolikor je trt naročil, to nič ne škoduje, nasprotno, do prihodnjega leta se mu še bolj okrepe; seveda le tadaj, če jih pravilno v dobro zemljo zašola. Ako naši vinogradniki ne pokupijo vsako leto vseh trt iz tukajšnjih trtnic, si bodo s tem sami sebi škodovali, ker mora potem nadaljno vzgajanje cepljenk v teh trtnicah prenehati. Potem pa naj ne tožijo, če bodo morali cepljenke in podloge iskati pri tujih, nezanesljivih trgovcih in plačevati po 20 do 30 h komad namesto po 10.

Ali se orehovo drevje res ne sme obrezovati, in če se sme, kateri čas je najboljši zato? Odgovor: Na tak način, kakor se obrezujejo, druga drevesa, se orehi in kdor ne obrazujejo, ker tega kronina rast nikakor ne zahteva. Da bi se pa oreh ne smel obrezovati, to je napačno mnenje. Oreh prenese obrezovanje kakor vsako drugo drevo, samo v pravem času se mora izvršiti. Obrezovati se sme samo tedaj, kadar počiva, torej od tedaj, ko smo ga oklatili, pa do meseca februarja. Zato naj se orehi obrezujejo le jeseni. Pri obrezovanju debelejših vej se mora vsikdar skrbno paziti na to, da se rana skrbno zamaže, ker to drevo rado globoko gnije. Če orehi zmrznejo, kar se pripeti